

искать да свързвать миръ безъ да смѣять да до-
качитьъ веке земѣж-тѣ нѣтъ, коя-то отъ день на
день ся умножаваше; зачто-то, Симеонъ бѣ станалъ
толкова страшенъ за тѣхъ, чото бѣхъ му извадили
едно устрашително баснословіе 1), отъ кое-то и
самый Романъ 2), като повѣрвалъ, много ся упла-
шилъ; причина-та на това не было друго ничто,
освѣтъ Симеоново-то войско сѣрдце. Негови-ти
закони на управленіе-то виждатъ ся да были най-
срѣдственни за благополучіе-то и доброденствіе-то
на народа, понеже е былъ твърдѣ обычливъ на
Българи-ты. Негово-то желаніе за просвѣщеніе-то
и образованіе-то на однородны-ты си, е было тол-
кова голѣмо, чото-то подарявалъ най-скупощинни
дарове на Българскы и чюжды учены, кои-то ся
стараяли тогава да умножавать и распространявать
Българскѣ-тѣ книжевность, коя-то изново ся въз-
рождаваше. Той не само гы побуждавалъ на това
свято дѣло, нѣ и самъ е можалъ да ся счепи въ
рѣда на Българскы-ты, по онова врѣмя, еписатели;
зачтото и той е съчинилъ много книги на Бъл-
гарскы.

Негово-то славно царство до толкова е стиг-
нало дѣто може ся сравни съ царство-то на Лю-
довика XIV, при кого-то глѣдаме да ся възрож-
дава Французска-та книжевность и да ся развива
народно-то образованіе.

1) По онова врѣмя бѣше ся располо че идолъ-
тъ на Тавридскѣ-тѣ поляхъ, кой-то прѣдставлялъ
Белерофона на конь, прѣобразилъ ся на царъ Симео-
новъ образъ.

2) Тогавашный Гръцкы царъ, кой-то ся называ
Романъ.